

2010. november

BÁCSFEKETEHEGYI HAVILAP

7. ÉVF. 10. SZÁM(73)

ára: 40 din

ISSN: 2217-3706

Fecske

MERJÜNK NAGYOK LENNI!

Akár merre fordul a föld,
mi mindig maradunk.
Akár merre fordul a föld,
mi mindig itthon vagyunk.
(Kormorán: Maradunk)

Hiszem, és vallom, hogy a *vala-hogy majd csak lesz*, valamint az *úgyis eldöntik nélküünk* elvre épülő gondolkodásmód, nem lehet követendő példa magyar közösségünk számára. Egyaránt érvényes ez minden magyar emberre itt Vajdaságban, éljen az a tömbben, vagy szórványban, oly közel, de egyúttal oly távol is az Ígéret föld-jétől. Természetesen vonatkozik mindez ránk is, bácsfeketehgyi magyarokra, éljünk szülőfalunk, vagy a nagyvilág bármelyik szegletében.

Amit ma megtehetsz, ne halaszd holnapra, mondja egyik legcélratorőbb, közmondásunk. Tudjuk, hiszen számtalanszor bebizonyosodott, hogy csak így, az említett elvet betartva működnek jól a

dolgok, mégis sokan, és sokszor újra belesünk abba a hibába, hogy hagyjuk felhalmozódni megoldatlan, letisztázatlan kérdéseket, kérdőjeleket az életünkbe. Tudjuk, hogy nem jó úton járunk, legyen szó rólam, rólad, vagy mindannyinkról, magyar közösségünkről, de igen gyakran nincs erőnk megrázni magunkat, és azt mondani, elég volt. Eddig, és nem tovább.

Pedig rendet kell tenni egyéni, és közösségi életünkben, követve falualapító őseink példáját is, akik 225 évvel ezelőtt kunhegyesen megelégték a szegénységet, és kijárták, hogy áttelepülhessenek Feketehgy pusztára, hogy ott új életet kezdjenek, otthont teremtsenek önmaguk, az utánuk jövő generációk, és természetesen számunkra, ma élő

bácsfeketehgyi magyarok számára. Nehéz lehetett a döntés, sok fájó kérdőjel kísérte az újakezdést. Sorsuk jobbra fordulása reményében Kunhegyesről elköltöző őseink 1785 tavaszán érkeztek a lakatlan pusztára, és télire fejük felett fedél volt, épült a templom, elvetették a jövő évi kenyérnek valót, az anyakönyvbe pedig bejegyezték az első újszülött, és az első minden élők útján eltávozott feketehgyi nevét.

Más nyelvű, vallású, és gondolkodásmódú szomszédokkal keveredni nem akaró falualapító őseink közül sokan morogtak, lázongtak, és elégedetlenkedtek, hiszen minden népvándorlást, a kezdeti lelkesedés után, a kijózanodás időszakát követ. Visszaút pedig nem volt az adóikat nem rendező, a hátrahagyott

Falunk madártávlatból

előjáróság bizalmát, és gazdasági érdekét nem élvező elégedetlenkedő őseinknek. Családok szakadtak szét, szomszédok, rokonok, ismerősök, és jó barátok váltak el egymástól, és százötven évig élt az 1785-ben meghozott szigorú rendelettel kilátásba helyezett büntetés hatása, amely megtiltotta a visszatelepülést, és a visszavágyakozó eltávoztak befo-gadását.

Református egyházunk első, Feketicsen székelő, közösségépítő, és formáló néhai püspöke, Ágoston Sándor volt az, aki megtörte a jeget, ellátogatott Kunhegyesre, megszervezte a 150 éves bácsfeketehegyi megemlékezést, és ezzel természetessé tette azt, hogy az egy-től fakadó kunhegyesi, és bács-feketehegyi gyülekezet közös érdeke az újbóli egymásra találás. Az őt megismerő bácsfeketehegyiek, és mások is tudják, hogy Ágoston Sándor püspök úr igen magasra tette a léce-t, amikor a Teremtő akaratából neki kijutó változatos, de mindig emberpróbáló időkben, tette azt, amit tennie kellett református közösségünk, és a mindenkor velünk együtt élők érdekében. Ma is, nagyon sok alkalommal visszaköszön, és segít bennünket, mindaz, amit ő szellemi, és fizikai értelemben megalapozott, felépített, és beépített az életünkbe, és magyar utódaink életébe.

Gróf Széchenyi István, (1791-1860) politikus, író, a legnagyobb magyar mondta azt, hogy *Merjünk nagyok lenni*. Az idézet teljes, még inkább elgondolkasztató, mondata úgy hangzik, hogy *Merjünk nagyok lenni, s valóban nem oly nehéz, de legyünk egyszersmind böl-csek is!*

Így már teljesebb a kép, pontosabb a feladat, a kitűzött cél, hogy falunkban Bácsfeketehegyen, vagy ha valakinek úgy tetszik Feketicsen, illetve a legújabb elgondolás szerint Meggyesen, akarjunk megmaradni életrevaló magyar közösségnek. Olyan magyar közösségnek, amely senkinek sem engedi meg, hogy átvegye magyar sorsunk irányítását, magyarságunk

oly módon való őrzését, amellyel nem sértjük a velünk egy faluban élő más nyelvet beszélők jogát a nemzeti megmaradásukra.

Ezért örülünk, örülök annak tiszta szívből, hogy bácsfeketehegyi református egyházunk, szépeplékű Hodossy Imre püspök úr vezetésével 1985-ben, még az egypártrendszer sokak által ma is visszasírt, de alatto-mos módon működő nemzet-, és egy-házromboló időszakában, felvállalta az áttelepülés 200 éves jubileumának méltó egyházi megszervezését. Veszem a bátorságot, és merem remélni, hogy a huszonöt év múlva, 2035-ben esedékes 250 éves jubileu-mot is Bácsfeketehegyen székelő református püspök fogja megálmod-ni, megszervezni, és mindannyiunk Teremtőjének áldásával magyar közösségünk erősítésére hasznosí-tani.

Nem tudom kinek mi a véleménye, de falualapításunk ünnepei, ebben a fel-gyorsuló, és változó világban nem rögzíthetők félévszázados időszaka-szokra, és támogatója vagyok annak a kialakult gyakorlatnak, hogy ötévenként illik, úgy világi, mint egy-házi szinten megemlékeznünk arról, hogy honnan jöttünk, hol vagyunk, és hova, milyen irányba tartunk. Alkalmunk volt 1995-ben, első alka-lommal világi szinten is, úgy Kunhegyesen és Feketicsen meg-szerveznünk a kunhegyesi, és a bács-feketehegyi magyar közösség szétválásának 210 éves évfordulóját, majd ezt követően 2005-ben, ezúttal már csak Bácsfeketehegyen, falu-alapításunk 220 éves évfordulóját.

Idén, november 12-13.-án, harmadik alkalommal, ötévenként folya-matosan megszervezett négyes jubileummal emlékezünk Bácsfeketehegyen. Idén a magyarok letelepülésének 225-ik, a svábok betelepülésének 190-ik, az akkori Újfaluba betelepített szerbek ittlétének 90-ik, és a montenegróiak kolonizációjának 65-ik évfor-dulójáról szól a megemlékezés. Vendégeket várunk Kunhegyesről, többek között, itt lesz Kunhegyes Város polgármestere, testvériskolánk, a Kunhegyesi Református Általános Iskola diákjainak, és nevelőinek egy

csoportja, itt lesznek a montenegrói Cetinjei testvériskola diákjai, az innen embertelen módon elűzött svábok tízfős küldöttsége, és még sokan mások. Tudom azt is, hogy többen, akiknek itt lenne a helye, hiszen sokat, nagyon sokat tettek a kunhegyesi, és a bácsfeketehegyi egyházi, és világi közösségünk egymásra találásáért, ezúttal nem lesznek, nem lehetnek itt. Bízom abban, hogy lélekben velünk lesznek, végzik továbbra is a Teremtőtől nekik kirendelt feladatot, hiszen tudják, hogy ez az esemény nem egyénekről, hanem mindannyiunkról szól, mindan-nyinkat minősít.

Szépnek ígérkező eseményen vehet-nek majd részt ezúttal is mindazon érdeklődők, akiknek szívügye az, hogy rajtunk, bácsfeketehegyi mag-yarokon, múlik elsősorban, hogy mennyire vagyunk otthon falunkban, és a nagyvilágban, hányan látogatják Istentiszteleteinket, és művelődési rendezvényeinket, mennyire tisztel-nek bennünket a velünk egy faluban élő, és tőlünk elszármazott, más nyel-ven beszélő embertársaink.

Emberpróbáló időkben élünk most is, amikor újra gróf Széchenyi István szavait idézem, aki azt mondta, hogy *Magyarnak lenni nehéz, de nem lehetetlen*, és hozzáteszem egyik köz-mondásunk örökérvényű igazságát is, hogy *Nincs lehetetlen csak tehetetlen*. Ne legyünk hát tehetetlenek, hiszen a Kormorán együttes is azt dalolja, hogy *Akár merre fordul a föld, mi mindig maradunk. Akár merre fordul a föld, mi mindig itthon vagyunk*. Önmagunk, falualapító őseink, az utánunk jövő magyar utódaink, és mindannyiunk Teremtőjének öröme.

Pál Károly

AZ IZIDA HÍREI

Az Izida részére úgy gondolom, az elmúlt hónap programjai közül, legfontosabb, igazi ünnep volt az **5. Záporka vers-és prózamondó találkozó**. Sok gyermek és fiatal ünnepelőben odaállt a zsűri elé és szavalt a választott verseket. Az idén becsei, feketicsi, kishegyesi, moravicai, szabadkai, szenttamási, topolyai és zentai iskolák és civil szervezetek vettek részt ezen a színvonalas versmondó találkozón. A versmondók szívvel- lélekkel szavalták a választott versüket, a zsűri pedig szemlélte, kik voltak azok a gyerekek és fiatalok, akik a legszebben, legnagyobb átéléssel mondták el versüket. Hálások vagyunk a **zsűrinek**, hogy elvállalták felkeresünket: **Barta Júlia nyugalmazott óvónő, Dudás Zita gyógy-pedagógus és logopédus és Raffai Ágnes színművész és az újvidéki rádió munkatársa**. A zsűri dicséret oklevéllel és ajándékkal díjazta a legügyesebbeket. Természetesen minden résztvevőt megjutalmaztunk szorgalmáért, és nem utolsósorban bátorságáért. Nincs ünnepelés eszemizom nélkül, ezért minden jelenlevőnek ebédet is biztosítottunk. A találkozó gálaműsorral fejeződött be, ahol a díjakat kiosztottuk és végül együtt daloltunk, buliztunk a

Megasztár 4 résztvevőivel: Széles Izabella, Szecsódi Károly és Nkuya Sonja

Úgy érzem Társulatunk a **Vajdasági Magyar Versmondók Egyesületével** együtt kitett magáért, mert meghívottaink jó érzésekkel távoztak Bácsfeketehegyről. Szeretettel várjuk őket jövőre is.

Októberben **jótekonysági ruhaosztást** is szerveztünk a rászorulóknak. A ruhaosztás az a szolgáltatásunk, amelyen leginkább függ az időjárás alakulásától. Krízishelyzetben bármikor tudunk ruházatot biztosítani a rászorulóknak, sőt még mosáshoz kapcsolódóan is tudunk segíteni a ruházat pótlásában, cseréjében.

Kiállításokon vettünk részt, ahol bemutattuk kézműves munkáinkat. Egyedi termékeinket sokan megtekintették Zomborban és Kishegyesen is. Nagyon nagy örömünkre, a zombori kiállításon, **Dr. Bojan Pajtić, a vajdasági kormány elnöke nagy figyelemmel és érdeklődéssel tekintette meg termékeinket és kísérté beszámolóinkat**. A kiállításokon észrevettük még, hogy ma már nagyon sokan vannak, akik

szeretik, értékelik a kézművességet. Mint minden kézművesség művelője, mi is arra törekszünk, hogy alkotásunk mindennapi életünk természetes része legyen, ami megszépíti, hangulatossá teszi környezetünket. Műhelyeinken új önkéntesek is jelentkeznek így újabb szakköröket is indíthatunk. Az elmúlt hónapban Kishegyesről, **Vass Zoltán** műszaki és informatika tanár kapcsolódott a Társulathoz. Köszönjük neki a türelmet és az új ötleteket, amivel színesebbé tette a napközi munkáját.

A gombaszüret megkezdődött. Tagjaink nagy örömmel és szorgalommal szedik a laskagombát, amit az üvegházban termelünk, majd nagyon ügyesen csomagolják, még piacra is kiviszik. Mindez nagyon fontos aktivitás, mert fiataljainkat hozzásegítik az önállósághoz.

Emlékeztető: A laskagomba értékes fehérjével látja el az emberi szervezetet. Mindemellett tartalmaz vitaminokat, főként a B vitamin csoportból, továbbá ásványi anyagokat: káliumot, foszfort, magnéziumot és vasat. Beltartalma miatt fogyókúrázók, cukorbeteg, köszvényben és magas vérnyomásban szenvedők diétájában egyaránt kiválóan felhasználható. Magas emésztetlen rosttartalma miatt csökkenti a vastagbélrák kialakulásának veszélyét. Kiválóan alkalmazható koleszterincsökkentés céljából.

P.J.

A KATICABOGÁR HÍREI

Ezúton szeretnénk megköszönni a Belügyminisztérium kishegyesi rendőrállomáson dolgozó szakembereinek a gyors ügyintézését, így útiokmányaink időben elkészültek.

A már a múltkoriban számunkban említett ruha csereberegéről, tehát, akik nem tagjai a nagy családosok egyesületének, azok is adakozhatnak, Faragó Zsuzsinál lehet bővebb információt kapni.

csibe

A „Katicabogarak” az elmúlt hónapban is nagyon aktívak voltak:

Szeptember 26.-án a kishegyesi Csépe napokon vett részt egyesületünk. Versmondásban Lódi Miklós első díjat, Csoma Balázs, pedig harmadikat kapott.

Október 9.-én Dunaszentgyörgyön vettek részt a **CSALÁDI NAPOKON**, ahova *Bojtos Béla* és *Juhász Attila*, a H.K. tisztségviselői kísérték el őket. Itt könyveket kaptunk, amit a falu könyvtárának ajándékoztunk. Köszönet Nagy Erzsébetnek a közreműködésért.

Ahhoz hogy ez a kirándulás létre tudjon jönni, nagyban segédkeztek: Perlaki Gabriella, Pál Károly, Losonci Ferenc és még sok jószándékú ember, akik segítségét ezúton is köszönjük.

Október 14.-én Kolozsvárott, Pál Eszter a vajdasági nagycsaládosok szövetségének elnökével, *Krizsán Vilmos*sal részt vett a „Kárpát medence régiók összefüvetelén”.

Csütörtökön, november 4-én került bemutatásra a Kozma Lajos könyvtárban **Vojnits Tivadar** *Meredek utakon* c. könyve. Szép számú közönség összegyűlt, már csak azért is, mert kis falunk két nevezetes személyének portréját is tartalmazza a kötet. Kántor László, egykori bácsfeketehegyi zenészlegendáról tanítványa Végső József emlékezett meg, Barta Júlia óvónő tanítványai pedig szavalatukkal emelték az est fényét. Vojnits Tivadar újságíró elmondta, riportjai nem mindennapi emberekről szólnak, ezek a személyek mind egytől egyig hősök, mivel nagyon meredek utakon kapaszkodtak fel az élet hegygerincére, s maguk mögé pillantva nem kell szégyenkezniük. Elárulta, az ő életútja is épp ily meredek volt, pillanatnyilag életéről szóló kisregényén dolgozik.

Szabó Andrea

INGYENES APRÓHÍRDETÉS

Felhívjuk kedves olvasóink figyelmét, hogy ismét módjukban áll apróhírdetéseiket ingyenesen megjelentetni a Fecskeben. Szóval, ha eladnának valamit, netán megvételre keresnek valamit, esetleg csak a figyelmet szeretnék felhívni valamire, a megfogalmazott szöveget az elérhetőségükkel feltüntetve dobják be a „Fecske” postaládájába a Helyi közösség udvarán (Testvériség utca 30.) Továbbra is várjuk írásaikat, receptjeiket a:

feketicsifecske@gmail.com címre

Aki nem rendelkezik Internet kapcsolattal az, az írását a fent említett postaládába dobhatja bele.

A HELYI KÖZÖSSÉG HÍREI

Az elmúlt hónapban, az általános pénzhiány következtében, apró léptekkel, de folyamatosan igyekeztünk hozzájárulni falunk szépítéséhez, közműveink karbantartásához, fejlesztéséhez.

A szemétbegyűjtés, a vízhálózat karbantartása, és más mindennapi munkafeladatok mellett, folytattuk a munkálatokat a temető elhagyott részeinek a tisztításán, és rendezésén. Folyamatban van a kivágott cserjék, gallyak valamint az összetakarított földtömeg elszállítása. Sajnos ezeket a munkákat nagymértékben, és negatívan befolyásolta a kedvezőtlen, igen csapadékos időjárás.

Hamarosan faluszerte neki kezdünk az ároktisztításból, és más kommunális munkálatokból származó föld és törmelék eltávolításához.

Ezúton szeretnénk beszámolni arról is, hogy Helyi közösségünk jelentkezett a *Tartományi Mezőgazdasági, Erdészeti, és Vízügyi Titkárság* által kiírt pályázatra. Szeretnénk, ha támogatást kapnánk a Becsei út és a felüljáró közötti földes út további javítására, valamint egy tavacska létrehozása a Krivaja folyó mellett.

Tisztelettel, a bácsfeketehegyi Helyi Közösség

FELHÍVÁS

Kidolgozásra került, Kishegyes község helyi hulladékkezelési terve a 2010-2020 évre. Személyesen a község háza B épületében, a 44-es irodában tekinthető meg Nikolić Slavica-községi környezetvédelmi felügyelőnél, munkanapokon 8,00-14,00 óra között, illetve letölthető a honlapunkról a www.kishegyes.com oldalról.

HASADNI KÉSZÜL A HAJNAL...

A minapában ismételten volt szerencsénk megemlékezni a dátumilag szabadonfutó villanyszerelők napjáról. Az ugyan igaz, hogy Pacal Lajos mester uram születésnapján álltak körbe először a villanyosok a gőzölgő bográcsot, de ahogy múltak az évek, a helyszín tolódott hol jobbra, hol balra. Számomra pl. Kerekes Sándor elektrós bulija jelentette a tűzkeresztséget. Az idők nagy szeretettel adták elő a tanúságos történeteiket, mi pedig figyeltünk és tanultunk. Aztán előjöttek a mindennapi ügyes-bajos gondjaink és a világ sarkai elmozdításának igénye nélkül kerestük a megoldásokat. A föld azóta is forog. Az idén a Tüziben gyűltünk össze. A gyakorló drótosok, a szakmát alkalmilag hanyagolók, esetleg a helyetteseik és a nyugdíjasok. Szokás szerint nagyjából kialakul az idősebb és a fiatalabb kör, mert természetszerűen különböznek a beszélgetések témái. Az ifjúság hozza a nagyvilágban látott – hallott újdonságokat, az idősebbek pedig azon rágódnak, hogy már megint elment valaki a faluból, alig marad itt fiatal. A tömegből kiszólnak, hogy ha elmennek a fiatalok, nem lesznek itt unokák sem. Nem is csoda, hiszen alig történik körülöttünk hasznos esemény. Kereseti lehetőség sincs, hogyan is várhatnánk el az ifiktől, hogy a kedvünkért halasszák az ötvenes éveikre az életük útjának kezdetét!? Halkan szóló muzsika volt ez a megjegyzés, de hallatszott. Az Odüsszeusz 2001 film levegőbe hajított, a felkelő nap sugarait szaggató, forgó lábszárcsontja jutott eszembe, amint a háttérzaj a semmiből recsegésbe vált, majd tekintélyt parancsoló keringővé hangosodik. Azt hiszem, mindennek ellenére jó érzés akár egy rövidke időre is, látni a fiatalokat, ha nem is helyben dobják készülékbe a tantuszt. Rádásul az asztal mellett nem is tudni, kinek van hazai és kinek a hetedik határon túli fleknije. Érezzük, hogy ők a jövő zálogai és büszkéik vagyunk arra, hogy a sikereik felé vezető utak kövezéséből szülőként mi is kivettük részünket. Végül is velünk maradnának, ha a szerzett képességeiket idehaza lenne alkalmuk kamatoztatni. Kár, hogy nem sikeredett szinten tartani a Gazdakör indulásakor lefek-

tetett elképzeléseket. A Gazdakör gondolkodói megálmodták Községünkben az Ipari övezet szárba szökkenését, megálmodták az óperencián túl is helyüket megálló rendezvényeket, megálmodták falvaink gázellátását, mindezt azzal a céllal, hogy főleg a gyermekeink részére, helyben valósuljanak meg munkavállalási lehetőségek és ne vándoroljanak el erről a tájról. A Ruzsai Önkormányzattal kötött együttműködési megállapodás aláírásakor azt ígérte az előljáróságunk, hogy nemsokára 20.000 munkahely nyílik a zónában. Bár a Gazdakör a későbbiek során kikönyököldött a Zóna területéről és nem szólhattunk bele a „szüleményünk” dolgaiba, jó szándékkal azért jeleztük, hogy ekkorra sikerre ne ítélik a községünket, elegendő lenne egy jóval kisebb szám is. Azóta bizony rengeteg tiszta és szennyezett vizet levitt a Duna a Fekete tenger irányába, de még a kétszáz vadiúj munkahely megnyitására is jó ideig várni kell. Tevékenységüket az ipari zónák alapvetően 5 – 10 ha nagyságú területen fejtik ki. A miénk ettől több mint tízszer nagyobb.

Induláskor nem ezt terveztük...

A drótosok saját magunk által csapott zajában egyre kisebb csoportok alakulnak, hogy követhető legyen a mondanivaló.

Az egybegyűltek egyetértettek, hogy a szőlőskertjeinkből az idén kevés bor származik. A nagybani piacokról beszereztünk egy mennyiséget, hogy legyen mivel rózsaszínesíteni a világot.

Ami a borászokat illeti, Hegyesen készülnek hordót lovagolni. Márton napi újborkóstoló lesz a következő szám. A hegyesi előljáróság és az egyház szívélyes támogatásával, november 6-án emlékezik meg a Bácskai Szent György Borrend az új borok és az új libák kóstolásának legmegfelelőbb időpontjáról. Márton nap tulajdonképpen a tél kezdete és a paraszti munkák befejezését is jelzi. Valaha a cselédek ilyenkor kapták meg évi bérüket és hozzá egy libát, mert a szárnyasok nyáron felduzzadt hadát a tél beállta előtt meg kellett tizedelni. Az érem másik oldalán az újbor története csillog. November elejére a must borrá alakulása

fejeződik be. Ily módon ez egy megfelelő időpont arra, hogy a gazdák nekifogjanak az új hordók megkezdéséhez. Az egybeesés tehát nem a véletlen műve, de nem is nehéz egymás mellé képzelni a gőzölgő libasültet és az illatozó újborokat. A névadó Márton egy római tribunus fiaként 316 –ban látott napvilágot a mai Szombathely környékén, majd fiatalon, már 18 éves korában a légio katonája volt. A délceg katona a kereszténységet hivatalosan bevezető Constantinus császár hadaiban szolgált. Egyszer a császár Amiens városába küldte csapatával Márton lovagot, hogy az ottani előljárónak átadjon egy levelet. Odaérkezvén, a város kapujában egy éhező, fagyorgó koldust pillantott meg és a társai rosszsallásának ellenére, hogy majd ő maga fázik meg, ráadta a köpenyét, hogy a koldus meg ne fagyjon. Márton vitéz nem fázott meg. Ellenkezőleg, reggel felébredve elhatározta, hogy többé nem viseli a páncél öltözetét, hanem levette azt, a nép felé fordul, a szegényeket, az árvákat valamint a gyermekeket fogja védelmezni. Vándorlásai során sok barátot szerzett s mindenki szerette őt. Tours városába érkezvén, mivel akkor ott meghalt a helybeli püspök, a nép arra kérte Mártont, legyen ő az új püspök. A szerény ember alázatból ezt el akarta kerülni és a küldöttek elől hamarjában, a libák óljába rejtőzött. A szárnyasok azonban nagy zajt csaptak, így a delegátusok meglelték őt. A nép szerető és hűséges pásztora, majd a kora középkor egyik legnépszerűbb szentje lett. A nagyobb borteremő vidékeken az Új-bor védőszentjeként is tisztelik. A Márton napi lovaglás a köpenyét megosztó katonát idézi, a ludakkal történő ábrázolás a püspökség elől bujkáló szerzetes árulására emlékeztet.

A történelem lapjai úgy emlékeznek meg róla, mint aki a legnagyobb külső és belső szorongásban is a testvérek szeretetét tette meg élete mércéjévé. Különös vagy sem az egybeesés; a mi modern világunkban is hiánycikk az olyan esemény, melyből az ellenszolgáltatás igénye nélkül árad a szeretet...

Tóth János

OLVASÓI ÍRÁS

EZT JÓL ELSZÚRTA (valaki)

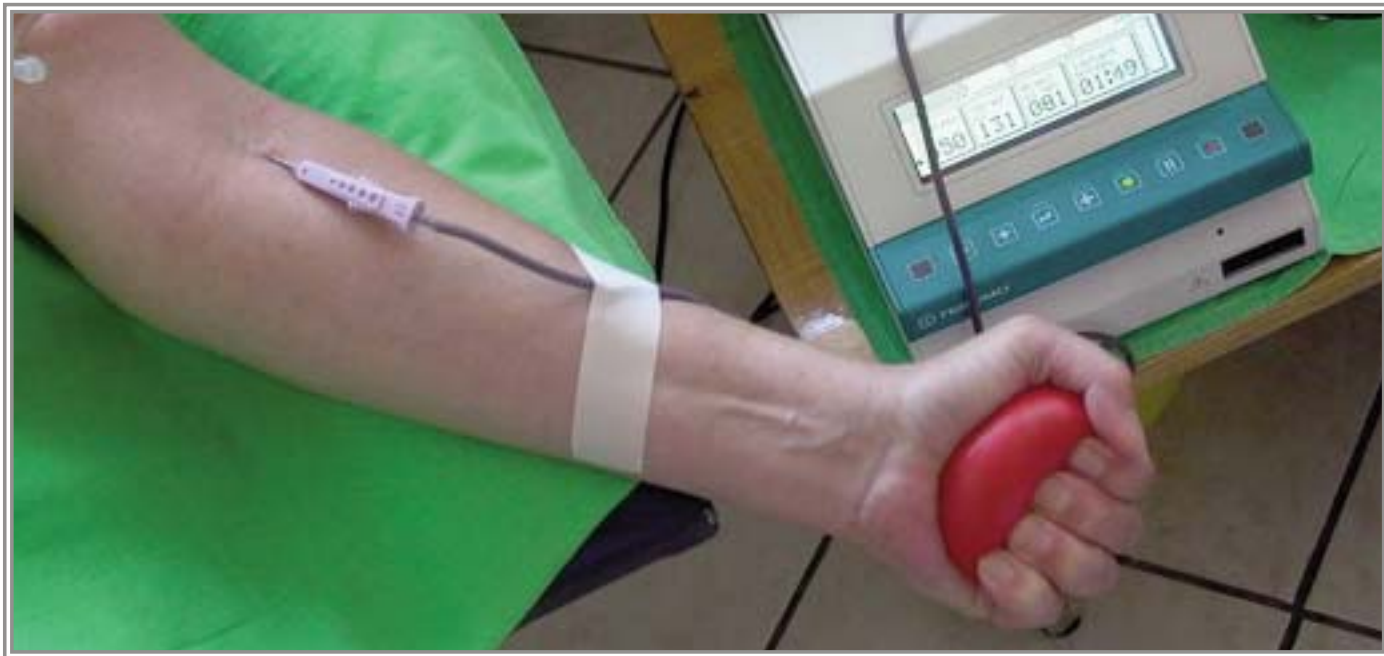
Előrebocsájtom, hogy az elsőik között veszem meg minden hónapban a Fecskét. Minden számot gondosan átolvasok, az előzőkhöz csatolom és őrzöm őket az első példánytól kezdve az utolsóig. „Ő” falunk szülötte és én büszke vagyok rá, és mindazokra, akik írnak bele és szerkesztik.

Bár nem kenyerem az írás, valami mégis most kikívánczik belőlem. Témám, az október 23-án megtartott véradó bankett. Csak azért vettem tolat a kezembe, mert két véradóval élek egy fedél alatt és tudom mit jelent véradónak lenni. Nem akarom agyondicsérni ezt a humánus cselekedetet, az ő odaadásukat, jó szívüket és segíteni akarásukat beteg embertársaikon, mert ők ezt nem is

egyesületben kitűnő szakácsnők dolgoznak. Az étel úgy nézett ki, hogy a tetején két újni zsír, alatta rengeteg lé, legalul kevés hús lapult. A szakácsnők nem tudták szétosztani 80 tálba ezt a kevés ételt. A tésztáról beszélni sem érdemes, mert a csigatészta úgy szét volt főzve, mintha tarhonya lett volna. A pincérek szegyenkezve vitték ki a tálakat kevéske paprikással az aljukban. Mindenki éhen maradt, volt aki háborgott, volt aki csak mosolygott ezen az egészen. De mi lett volna, ha még az a 117 személy is eljön, aki meg volt hívva? Az emberek kérték volna a paprikást, de hát csak leve maradt. Pár köszönőlevelet és jelvényt kiosztottak, de a legöregebb véradóknak még az sem jutott. Fél tízkor már üres volt a terem, a szervezők pedig boldogan

a múlt rezsiben elvettek tőlük. Sok mindent sikerült már elérniük eddig is, de még mindig harcolnak, s reméljük, hogy nem hiába. Nem fontos szeretni őt, de munkáját és annak gyümölcsét megbecsülhetjük. Senkit nem akarok megsérteni azzal, amit itt leírtam, csak azt szeretném, ha jobban odafigyelnénk az ilyesmire. Úgy vendégeljük meg a véradókat, ahogy azok megérdemlik, ne csak úgy tessék-lássék. Hiszen ez az ő napjuk, és habár nem várnak semmit el jó cselekedeteikért, mégis

várják el. Ők szerényen és csendben teszik a dolgukat, életükön keresztül minden ellenszolgáltatás nélkül. Azt sem kívánom senkinek, hogy az ők szolgáltatásukra legyen szüksége. Ám arról, ami 23-án történt muszáj beszélni. 300 vendég volt meghívva a vacsorára, 117-en nem jöttek el. A szervezők valahol másutt megfőzték a paprikásnak nevezett valamit, amit termoszkokba szállítottak a helyszínre, habár a művelődési

hazamentek, minden sikerült, minden jó volt. Mint tudjuk a mi közösségünkben is megalakult és működik is a véradók civil szervezete, de annak az elnöke nem volt meghívva az ünnepségre, mert a vöröskereszt képviselői szerint ő más „cégbe” tartozik. Mindegy, hogy ki ez az ember, és ki miért haragszik rá, rajta kívül senki sem kilincsel, futkározott és dolgozott azon, hogy visszaszerezze a véradók jogait, amit

megelégedetten és jókedvűen menjenek haza, ne érezzék megalázva magukat egy ilyen este után. Ha értük teszünk valamit, azt éreztessük velük, vagy ha nincs pénz erre, hát ne csináljunk semmit.

Ők mindig ilyenek maradnak, mert erre születni kell, és mindig ott lesznek ahol szükség lesz rájuk, egy köszönőmmelel megelégszenek.

Szilágyi Zsófia

MANAPSÁG

MUNKÁLATOK AZ IPARI PARKBAN

Az utóbbi években immár hagyománnyá vált, hogy részt veszünk az újvidéki „Investexpo” elnevezésű kiállításon, melynek célcsoportja elsősorban a külföldi és hazai befektetők. A kiállítás megszervezésére idén október 26 – 28. között

munkálatokat. A téli hónapokban az épület belső terének berendezése történik majd.

Bojtos I.

került sor.

Ennek a kiállításnak nagy jelentősége van a befektetések előmozdításának szempontjából.

Itt lehetőségünk van bemutatni községünket, illetve a községben rejlő beruházási lehetőségeket. Idén több projektet is vittünk a kiállításra, például a medence szanálásának lehetőségét, vagy egy Mini-tejgyár létrehozásának és működtetésének lehetőségét, de mind közül talán a legfontosabb az ipari park projektje, hiszen ez az ami hosszútávon fellendülést biztosíthat a Községben.

Az első befektetőnk, a malom, továbbra is folytatja a

MEZŐŐR JELENTI

Október 28.-ára virradó éjjel 2 tüzeset történt a faluban. Az első Garai Attila (Bolmán utca 91.) háznál történt, ahol az 1800 bálás szalmakazlat kellett oltani. Ugyan azon az éjszakán Lukács Imre (Verbászi út 41/A.) házáznál gyuladt meg 3500 szalmabála. A helyszínre érkező kishegyesi és topolyai tűzoltók már csak az oltásban tudtak segíteni, a bálákat megmenteni, már nem lehetett. Szerencsére személyi sérülés egyik helyen sem történt, de a szalmakazlakon kívül, több, traktorhoz csatolható

eszköz ment tönkre a tűzben.

Tüzeket, a délelőtti órákban sikerült eloltani, a fent említett tűzoltóknak és a szomszédoknak köszönhetően.

A rendőrség vizsgálja az esetet.

Garai Péter mezőőrünktől kaptuk a következő hírt is. Újra megjelentek a „nomád” állatterelők a falu határútjain. Általában 1000-1500 birkát terelve maguk előtt kitapossák a már kikelt kalászosokat. Amennyiben valaki látja őket, jelentse azt Garai Péternek a 064/5519473 telefonszámon.

fekete h.

NŐK SZEREPE A VIDÉKFEJLESZTÉSBEN

A szabadkai Femina Creativa civil szervezet, amely a nők gazdasági helyzetbe hozását tűzte ki célul, egy éves projektumot indított a Nők szerepe a vidékfejlesztésben elnevezéssel, melyet az Egyesült Államok Nemzetközi Fejlesztési Ügynöksége (USAID) és az ISC Életképes Közösségek Intézete támogat. A projekten belül – melybe négy szerbiai község - Szabadka, Nis, Topolya és Antalfalva mellett a kis-hegyesi község is bekapcsolódott - legfontosabb cél helyi szintű kezdeményezések életre hívása, lokális és széleskörű kutatásokon alapuló stratégiák kidolgozása, amelyek ráirányítják az intézmények és a közvélemény figyelmét a falusi nők foglalkoztatásának, vidéki gazdaságban való szerepvállalásának fontosságára.

A Nők Kishegyesi Fóruma csak a kezdeményezője volt a stratégiai terv kidolgozásának, a kezdeményezés megértésre és támogatásra talált a

községi önkormányzatnál, így október 1-én és 2-án Kishegyesen műhelymunkát szerveztünk, ahol a községben működő többi civil szervezettel feltérképeztük a helyi erőforrásokat, lehetőségeket, amik alapul szolgálnak a készülő stratégiához.

Ez azt jelenti, hogy végre nem fentről mondják meg, mire van szüksége egy közösségnek, hanem adva van a lehetőség, az alulról érkező javaslatokra, kezdeményezésekre, az adott térségben élő emberek, az ott működő intézmények, civil szervezetek a helyi önkormányzatokkal együttműködve formálhatják – igényeik szerint – szűkebb, vagy tágabb közösségüket. Fontosnak tartom, hogy a minket érintő életszerű kérdéseket az önkormányzat, az egészségügyi és oktatási intézmények, a vállalkozói és a civil-szféra együtt oldja meg.

Október 23-án és 24-én az általános

iskola kiállítótermében a községben működő női szervezetek kiállítását szervezték az általuk készített kézműves tárgyakból, kézimunkákból, ételekből.

Szerbia Európai Unió csatlakozási folyamata új kihívásokat és lehetőségeket nyújt, megszorodnak az EU-s és hazai együttműködési és pályázási lehetőségek. Lehetőség nyílik a területi kohéziót tükröző, területi szempontú gondolkodást, a reális, szakmailag és pénzügyileg is megalapozott és fenntartható programok kidolgozására és megvalósítására.

Ez a kiállítás csak egy apró lépés ezen az úton, nagyszerű dolognak tartom, hogy végre mi is együtt mutatjuk meg a szűkebb közösségben rejlő értékeinket.

Köszönet mindazoknak, akik megtisztelték kezdeményezésünket és bemutatkoztak ezen a kiállításon.

Zsidai Erzsébet

ÉP TESTBEN ÉP LÉLEK

LABDARÚGÁS

Njegoš	Jadran	3:2
Jadran	Panonijsa	2:5
Tavankut	Jadran	6:0
Jadran	Čantavir	1:2
Sloboda	Jadran	2:1
Jadran	Bačka	1:2
Krivaja	Jadran	1:3
Jadran	Potisce	6:1
Jadran	Vinogradar	3:1
Tisa	Jadran	1:0
Jadran	Bajša	1:0
Čoka	Jadran	0:2

12. Jadran	12	5 0 7	22:23 (-1)	15
------------	----	-------	------------	----

Három körrel az őszi idény befejezése előtt, a lehető legborzasztóbb kezdés után, a Jadran, mondhatjuk, hogy kitűnően szerepel, de meg ne ártson nekik a dicséret, azért, hét vereség melletti öt győzelem a 16 csapat között csak a 12.-ik helyet biztosítja. Mi az oka az ilyen szívórohamot biztosító teljesítménynek, azt biztos, hogy ők maguk sem tudják, de az élvonalat is mellékesen megverték.

HAJRÁ!

BIRKÓZÁS

Vukov Nemzetközi emlékverseny Zentán, szeptember 18.-án, 151 résztvevővel

Tót Martin második
Berec Nino harmadik
Gellányi Leonszión harmadik

Csaba Ferenc emlékverseny Kanizsán október 10.-én:

Gellányi Leonszión I
Berec Nino II
Kuntics Lehel III
Laković Dušan III

Október 30.-án meghívtak bennünket Szlovákiába egy nemzetközi tornára, ahol Sebők edző kicsi de bátor csapata 100%-os eredményt ért el

Kuntics Lehel I
Fehér Alen III

Itt részt vettek a vendéglátókon és rajtuk kívül, a Szlovének, Csehek, Magyarok...

Még csak a szezon elején járunk, és már is ilyen hírekkel büszkélkedhetünk, tudva, hogy a nyári edzőtáborok elmaradtak, sajnos pénzügyi miatt.

HAJRÁ!

TEKE

Tekézőink szorgalmasan versenyeznek, hozzá a tőlük elvárt szintet, még győzelemmel nem tudnak dicsekedni.

A várva várt hazai pálya, sajnos nem akar kiemelkedni alapjaiból, hiába tették egy munkaakció folyamán rendbe az építkezés színhelyét, bízva, hogy a kivitelező, vagy a befektető, így megtalálja azt és befejezi.

Sport

AKKOR GONDOLKOZZUNK...?

AZ INTIMITÁSTÓL A NYILVÁNOSSÁGIG

Hogyan lett az intimbetét nyilvános?

Igen, most éppen a személyes, saját, különbejáratú, jogainkkal, gondjainkkal, intimitásunkkal, vagyis személyes belső, egyéni életünk titkával, titkaival kapcsolatban szeretném, Önöket saját, egy kicsit durva, tragikomikus stílusomban, gondolkozásra késztetni.

Nem vagyok finnyás, sem beképzelt, bírom az erős tréfát, ugratásokat, de valahogy, a tv reklámok kiborítottak. Mivel is? Először is, hogy vacsora, vagy ebéddő alatt, de a reggelikor sem kémlelnek, és finom csiperke, laska, vagy rókagomba helyett, hüvely és körömgombával próbálnak a kedvembe járni, de elhihetik, nem vagyok rá vevő. A WC higiénéről nem is beszélek. Továbbá, a reklámok, sajnos, nem minekünk, átlagos intelligenciával és kultúrával rendelkező polgároknak készültek, annak ellenére, hogy azt hangsúlyozzák, hogy „hülye azért nem vagyok”, minket sajnós, annak tartanak. Igen, a reklámoknak figyelemfelkeltőnek, és frappánsnak kell, hogy legyenek, hogy elérjék hatásukat és céljukat. Így, tehát, ha belegebedünk is, vásároljuk meg a hirdetett árut, vagy vegyük igénybe a megfelelő szolgáltatásokat, még ha semmit sem érnek és ez mellett méregdrágák is. Ha érdekel, meg fogom tenni, de nem azért, mert a szomszédék is ezt teszik. Csakis józan megfontolásból (de legtöbbször nem). Erre megfontolt, kiegyensúlyozott lelkületű olvasóink, azt mondják, hogy, ha így kikészülsz tőlük, miért kínozkod velük magad, meg, hogy másnak esetleg tetszenek, demokrácia van (sic), a végek végén valakinek ez a megélhetési forrása, és **illetlen dolog evés közben tévézni**. Mellékesen megjegyezném, hogy az elemista gyerekek, de a középiskolások is, a lecke helyett, az összes hülye reklámot betéve fűjják. Ez lenne a nevelő hatás?

Az intimitásnál maradva, ami azt jelenti, hogy a belső, teljesen saját életünkről van szó, amit a bulvár sajtó és tv örömmel lemesztelenítve kiterget, néha a szó legszorosabb

értelmében. Sajnos olyan adásidőben is, amikor még a 12-es karika nagyon is érvényben kellene, hogy legyen, mert a legkisebb nézők is tátott szájjal bámulják a műsort. Gusztustalan módon, kisebb vagy nagyobb, feltörő és halványuló fényű csillagocskák és csillagok popularizálása a cél, amit ha véletlenül megunnak, akkor személyes jogokra hivatkozva, mivel az intimitásukról van szó, megtámadják a sajtószabadságot (ez meg mi a csoda?), perelnek, a sajtó, meg arra hivatkozik, hogy régebben a perlők könyörögtek a rekláért, most meg hagyják őket békibe, mivel nekik is valamiből meg kell élniük! Megjegyzem, ez már nem demokrácia, ez annak a kijátszása, vagyis anarchia, mind a két oldal részéről! Tovább! A hírek, vagyis a politikai töltetű műsorok is kifogásolhatók, mivel egyáltalán nem a fejlődéssel, jövőnkkel, való világunkkal törődnek, hanem olyan, dolgokat akarnak bemagyarázni, hogy a kétes erkölcsű oligarchák (kiskirályok, magukat földön járó isteneknek képzelők), a most már lebukó félben levő neoliberális rendszer csillagai, igazát, gazdagodását igazolják, fényezik. Sajnos az igazságszolgáltatás, a volt sötét, un. átkos, időkre hivatkozva, inkább még inkább segíti is Őket,

mint, hogy a becsületes és jó törvények értelmében, dolgát végezve, elítélné. Ha netán, gyanúsítgatják Őket, személyes, vagyis személyiségi jogaikra hivatkozva, mindent megtesznek, hogy a „naiv”, becsületes sajtó drasztikusan meg legyen büntetve, a többieknek okulására.

A becsület elől nem lehet a személyiségi jogok, az intimitás mögé bújni, a lopás, az, lopás, a csalás, az csalás, a becstelenség, az becstelenség, vagy, ahogy Kádár János mondta, a krumplileves, az krumplileves.

Visszatérve az intimbetétekre, sajnos annak használatához, a használón kívül, senkinek semmi köze nincsen! Sajnos, hallottam, pedig tudom, hogy nem illik hallgatózni, de a beszélgetők túl hangosak voltak, hogy a felhasználók közül, sokan nem célszerűen a mosás és a tisztálkodás elkerülése céljából használják őket. Ez már nem intimitás kérdése. Ez mellett, többet kellene foglalkozni az intim higiénéjével, de ingyenesnek kellene lennie az intim medicinának is.

Bíró Csaba

RIPORTOK INNEN ONNAN

Az Agrokonsról

A tény, hogy ezt a riportot második nekifutásra sikerült összehoznom, arról tanúskodik, hogy riportalanyom, **Őri Ferenc**, egy sikeres és gyümölcsöző céget vezet Bácsfeketehegyen lassan már tíz éve. Hiszem, hogy mindenki tudja, az **Agrokons** nevű cégről van szó, amelyik silók építésével foglalkozik. Gyors látogatásom eredményeként született meg következő riportom.

Mikor alapította meg a céget?

- Az Agrokons 2001-ben alakult meg a munka pedig a 2002-es év folyamán indult be. Így lassan már tíz éve létezik és működik a cég.

Miként született meg az ötlet, hogy megalapítsa az Agrokons-t?

- Az alapcég, akivel elkezdtem dolgozni a spanyolországi

Prado volt. Ők akkor Magyarországon építettek silótelepet és itt ismerkedtem meg magyar munkatársaimmal. A velük folytatott megbeszélések eredményezték az ötletet, hogy Szerbiában is próbálkozzunk ilyen jellegű cég működtetésével. A véletlen épp úgy hozta, hogy abban az időben én munkanélküli voltam, így hát bele is mentem a dologba. Egyszerűen szerencsés egybeeséseknek köszönhetően létezik a cég.

Van-e különösebb oka annak, hogy a cég Bácsfeketehegyen működik?

- Egyszerű, én itt érzem magam otthon. Kishegyesen három évig próbáltam megfelelő lokációt találni a cégnek, de nem sikerült. Így aztán Feketics mellett döntöttem.

Másutt van a cégnek kirendeltsége?

- Nincs. Az Agrokons, innen Bácsfeketehegyről irányítja a munkálatokat, amelyek Szerbia szerte, sőt még Makedóniában is folynak. Minden itt kezdődik és itt is fejeződik be, mert minden egyes munkát mi végzünk el alvállalkozóink segítségével.

Jelenleg hány munkást foglalkoztat?

- Az Agrokonsban és az Agromontban (ez egy másik bejelentett cégünk) kb.40 munkást foglalkoztatunk. Ha viszont beleszámolom alvállalkozóinkat is, akkor kb. 100-150 munkásunk van, attól függően, hogy milyen munkákról van szó. A cég elég összetett. Ez alatt azt értem, hogy a munkafolyamat három nagy csoportra osztható fel. Először is vannak az építészeti munkálatok, amelyeket kőművesek végeznek. Ezt követik a gépészeti munkák, vagyis a gépek beszerelése, amit lakatosok látnak el, ;s végül, de nem utolsó sorban, a villamossági munkák, amit villanyszerelők végeznek. Mindezek elvégzésére szükségünk van alvállalkozókra.

Mivel a munka természetéből eredően főleg terepmunkákról van szó, télen szünetel a munka?

- Nem. A terepmunkák mindaddig folynak, ameddig az időjárási viszonyok megengedik. A fagy, az eső és a nagy szél már nem kedveznek, így ilyenkor a munka a műhelyben folytatódik tovább. Megvesszük a szükséges anyagot és alkatrészek gyártására fordítjuk az időt, amiket utána beépítünk silóinkba. Télen nem foglalkoztatok az összes

munkást. Ők ilyenkor fizetett szabadságot kapnak. Úgy húszan viszont maradnak a cégnél és ők végzik a már említett alkatrészek gyártását.

Mik a tervei a jövőt illetően?

- Mindenféleképpen szeretnék egy kisebb silótelepet építeni ide a cég udvarára. Nagyon sok emberrel és sok céggel dolgozunk együtt, akik pénz helyett áruval szeretnének fizetni. Mivel nincsenek silóink, nem volt meg a lehetőség az így kínált termény megfelelő elraktározására. Ez egy tervem, de hogy mikor valósul meg, még nem tudom. Amúgy pedig, amióta megalapítottam a céget állandóan fektetek bele pénzt. Ha keresek, 100 dinárt abból 95 dinárt a cégre költök, 5-öt pedig félreteszek. Bővíteni is szeretném a céget, de ez egyelőre még nem kivitelezhető, mert igencsak helyszűkében vagyunk. De igyekszünk majd ezt a problémát is valahogy orvosolni.

Nagyon sokat köszönhetek a csapatomnak is, mert az együttműködésük nélkül nem tudtam volna elérni mindazt amit eddig sikerült elérnünk. Az ilyen téli időszakot is mindig kihasználjuk. Megbeszéljük a további lépéseket a következő időszakra.

•sz.a.

LÉLEK SZÁRNYÁN

A REFORMÁCIÓ ELŐZMÉNYEI ÉS JELENTŐSÉGE

Október 31-e a reformáció napja. Mostani írásunkban a reformációval kapcsolatos alapvető fogalmakkal, célkitűzésekkel, fontosabb képviselőkkel ismerkedhetünk meg. Református egyházunknak és keresztyén hitünknek a jelzője is ebből a szóból származik. A szó tartalmi jelentése: megújulás, vagy a szöszes-rinti jelentése: visszaalakítás.

Amikor az egyház történetére vonatkoztatva használjuk ezt a szót, azt a nagy lelki és hitbeli megújulást értjük ezen, amin az egyház átment a XVI. században. Azokat az embereket pedig, akiket Isten felhasználott az egyház megújítására, reformátoroknak nevezzük. Röviden talán arról a történeti helyzetről és előzményről is szólnunk kell, ami segítette kibontakozni az egyház reformációját.

A XVI. századi egyház megújulását előkészítette és segítette az azt megelőző szellemi áramlat, amit reneszánsznak és humanizmusnak nevezünk. A reneszánsz szó újjászületést, megújulást jelent. Az elfelejtett ókori, antik, klasszikus görög szellemi értékeket újra elővették és ismertté tették. A másik szó, a humanizmus rámutat arra, hogy főként az emberhez, a földi világ felé fordul a figyelem. A tudomány, a művészet elszakadt az egyháztól, és önálló útra indult. Mindez megingatta az egyház tekintélyét. Ehhez még hozzájött a papok megromlott erkölcsi élete. Egyre többen lettek, akik az egyházon belül és kívül sürgették, hogy az egyházat „fejében és tagjaiban” meg kell újítani. Voltak olyan tudórok, akik a Szentírást jobban meg akarták érteni, és ezt a tudomány eszközeivel igyekeztek elérni. Az egyik ilyen tudós, aki kora legműveltebb embere volt: Rotterdami Erasmus Desiderius. A reformátoroknak s a XVI. századi bibliafordítóknak egyik fő célkitűzése az volt, hogy minden nép a maga nyelvén olvassa és értse Isten ígését. Abban a században a legjelentősebb népek nyelvére le is fordították a Bibliát. Így került sor többek között a

magyar nyelvű bibliafordításra is.

A XVI. század elején elindult nagy megújulási mozgalomnak, a reformációnak az elindítója és megalapozója Luther Márton (1483-1546) volt. Az 1517. év hozott életében és az egyház életében döntő fordulatot. Wittenberg városában is megjelentek a pápa megbízásából azok a szerzetesek, akik pénzért bűnbocsátó cédulákat árúsítottak. Ha valaki befizetett egy bizonyos összeget, kapott egy cédulát, melyre rá volt írva: meg vannak bocsátva bűneid. Ez nagyon felháborította Luthert és október 31-én, az országos vásár idején a vártemplom főbejáratára kiszögezte 95 tételét, mellyel különösen a bűnbocsátó cédulák árúsítását ítélte el. Rómában is tudomást szereztek erről a nyilvános fellépéséről és ellenállásáról, ezért a pápa kiátkozta Luthert. Ezt az átkot a Wormsba összehívott gyűlésen hirdették ki, ahová Luthert is megidézték. Ezután naponta veszélybe forgott élete. Ezért egy fejedelmi barátja, Bölcs Frigyes látólag elraboltatta, várába hozatta, ott biztonságban volt. Ebben a jótékony fogságban kezdte lefordítani a Bibliát német nyelvre. Hiába akarták Luthert császári parancssal tanai visszavonására kényszeríteni, tiltakozott ez ellen és hitvallást tett, hogy Istennek kell inkább engedni. Hatására Európa számos országa portestánssá lett, a reformáció útjára lépett.

A reformáció másik központja Wittenberg után a németlakta svájci Zürichben jött létre. A reformáció itteni képviselője a már korábban említett Erasmus köréhez tartozó Zwingli Ulrich (1484-1531), Zürich város főtemplomának lelkésze volt. Ő

kevésbé tisztelte a múltat és az istentisztelet hagyományos formáit, mint Luther. A zürichi templom belsejét átalakították. A kegytárgyakat és orgonákat eltávolították, a képeket és szobrokat ugyanúgy. A főoltár helyét az úrasztala váltotta fel. Az úrvacsorához kovásztalan kenyeret és bort használt. Zwingli úgy vélte, hogy az istentiszteleten mindenben az egyszerűségnek kell érvényesülnie.

A reformáció harmadik központja Wittenberg és Zürich mellett a francia Kálvin János (1509-1564) munkássága nyomán jött létre Genfben. Kálvin János mélyen vallásos és világos gondolkodású reformátor volt. A párizsi egyetemen evangéliumi gondolkodásúak csoportjával került kapcsolatba, ezért 1534-ben onnan el kellett menekülnie. A svájci Bazelban húzta meg magát. Amikor megtudta, hogy milyen kegyetlenül üldözik honfitársait hitük miatt, egy vaskos könyv megírásával sietett segítségükre. Így készült el legjelentősebb műve: „A keresztyén vallás rendszere”, vagy ahogy latin címe után emlegetik világszerte: „Institúció”. Ez a könyv tette híressé az ifjú Kálvint, és ez lett a fő műve. Könyvét megismerve meghívják Genfbe prédikátornak. Igehirdetéseit által oda tudott hatni, hogy hamarosan megváltoznak a könnyű életre és szabadosságra hajlamos genfiak.

Szigorú erkölcsi követelményei miatt el kellett hagynia a várost, de néhány év múlva visszahívják. Következetes munkával, személyválogatás nélkül, fegyelmezéssel Genfet újra a rend és tisztaság városává tette, sőt mintavárossá nemcsak Svájcban, de egész Európában. A kemény munka felőrölte Kálvin törekény egészségét. 1564-ben halt meg. Végakaratának megfelelően jeltelen sírba temették. Élete utolsó napjaiban a városi tanácstól ezekkel a szavakkal búcsúzott el: Soli Deo Gloria - egyedül Istené a dicsőség.

Orosz Attila
ref. lelkipásztor

Mennyiben örökölheto a rák?

Ejtsünk ez alkalommal néhány szót egy igen sűrűn feltett kérdésről, ami tömören fogalmazva így hangzik: örökölheto a rák? Mai tudásunk szerint a daganatos megbetegedéseknek csak 8-10 százalékát tudjuk bizonyítottan levezetni, mint öröklött kórt, ellentétben más betegségekkel, ahol az öröklési hajlam sokkal magasabb százalékban játszik szerepet, pl. a vérnyomás, a trombózis a krónikus gyulladásos (reumatikus) betegségek széles skálája és nem különben a csontritkulás is. A daganatos betegségeknek tehát szó sincs valamiféle „eleve elrendelésről”, ennek ellenére azonban jó, ha ismerjük felmenőink betegségeit. Tudomásunk van ugyanis néhány daganattípusról, amelyeknél erősen közrejátszik az öröklődési hajlam, a tudomány mai állása szerint az emlő, a petefészek és a vastagbél daganatoknál, az átlagosnál nagyobb szerepe van annak, hogy mit örökölünk –kapunk szüleinktől. Érzékeny etikai kérdés, mit tenni abban az esetekben, amikor ismeretes, hogy génhibát örököltünk akár az egyik, akár mindkét szülőnkől. A mai orvosi megközelítés, a „várj és figyelj” álláspontot helyezi előnybe, a durva operációs megelőzés helyett. Vannak azonban nem kis számban hívei a korai, még a betegség jelei előtti beavatkozásnak, különösen az Egyesült Államokban. Egy holland kutatócsoport az International Journal of Cancer c. tekintélyes lapban ez év február 15. számában beszámol a rendszeres évenkénti szűrési követéssel csak 3 petefészekrákot sikerült korai stádiumban felfedezni 470 olyan esetben, ahol öröklött génhiba szerepelt a 40 év körüli nőknél. Sajnos, mindhárom esetben már előrehaladott stádiumban volt a daganat.

Ismereteink szerint azonban a hajlamosság egymagában koránt sem elegendő ahhoz, hogy az öröklött génhibák robbanjanak, aktiválódjanak az utódoknál. A szüleinkkel azonos betegség megjelenéséhez elengedhetetlen feltétel, az azonos élethelyzetből adódó hasonló életmód is, mint például a dohányzás, vagy az egészségtelen táplálkozás. Aki tehát génhibát örökölt akár egyik szülejétől is, változtasson az elődei által viselt életformán, kerülve mindazt a ma már tömegében ismert rákos megbetegedést aktiváló anyaggal való érintkezést, amelyekről szüleinknek még nem igen, vagy csak homályos ismeretei voltak. Beleértém itt életünk mindennapi velejáróit: a táplálkozást, az ivást, a túlzott napozást, a súlyfelesleget, a foglalkozást, a lelki stabilitást, egészében véve: az élet napi menetének alakítását. Ezek közül tudnunk kell, bármelyik meghúzhatja a rák fegyverének ravaszát, ahogyan az orvosok nevezik az öröklött génhibát. Génhibát persze nem csak örökölni, szerezni is lehet. Sejtjeink a bennük kódolt DNS parancsai alapján osztódnak és elhalnak, ám az osztódás alatt létrejöhetnek apró, de sajnálatos mód, továbbvihető „másolási hibák”, s ezek eredményeként rendellenesen működő sejteket kapunk, amelyek nem hallgatnak a kontroll- mechanizmusaink szavára. A hibáknak, az életkor előrehaladtával egyre nő a számuk, ami a rákos daganatok gyakori megjelenését magyarázza idős korunkban. De a szervezetbe folyamatosan bekerülő mérgező anyagok, fizikai és kémiai hatások is hozzájárulhatnak a génhibák keletkezéséhez, amit aztán továbbadunk leszármazottainknak. Nyitott marad továbbra is a nagy, lényegében a rákgyógyításban egyetlen lényeges kérdés: mivel magyarázható az, hogy egyes embereknél ezek a környezetünkből bekerült káros anyagok génhibát, azaz rákos betegséget okoznak, amíg másoknál nincsenek hatással a sejtek károsodására. Ez a rák-gyógyítás nagy kérdése, mind a mai napig.

Dr. Kerekes József,
az intenzív terápia ny. főorvosa

A gyógyszerek történetéről

A gyógyítás tudományának kezdeti nyomait már az őskorban megtaláljuk. Az őskori ember növényevő volt. A táplálék megszerzéséért nehéz küzdelmet folytatott, csak értelmi képességeivel tudta megkülönböztetni az ehető az ehetőtlentől. Fokozatosan jöttek rá az egyes növények gyógyhatására is.

A természeti népek képzeletvilágában a jó és rossz szellemek fontos szerepet játszottak. A démonok, szellemek egész sorában hittek.

A papok, a sámánok ráolvasása a gonosz szellemek elűzése nem-egyszer eredményesnek bizonyult. Ismertek számos növényi eredetű gyógyszert, amelyek alkalmakként hatásosak voltak. A beteg ember harcát a természetfelettiakkal segítette a bizalom és hit a „gyógyítók” iránt. Még ma is akad földünkön olyan terület, ahol az emberek az őskori állapotokhoz hasonló viszonyok között élnek.

Az ókori népek gyógyászati módszerei sok tekintetben meglepően fejlettek voltak. Egyes keleti népek mellett elsősorban a görög- római orvostudomány eredményeit kell kiemelni. Az asszírok, babiloniak, az egyiptomiak meg a zsidók sőt még a kínaiak és hinduk vallási tanai is egyformán tiltották, bűnnek tartották a boncolást. Ezzel eleve megbénították a hatékony anatómiai ismeretekre irányuló orvosi kutatómunkát.

Az antik Görögországban és a Római Birodalomban viszont a gyógyító tevékenység felszabadult a vallási elnyomás alól. Csak jóval később érkezett el az az idő amikor az orvos- gyógyszerész hivatás kettévált. Az orvos segítőtságot vett maga mellé, aki az általa javallott gyógyszereket elkészítette és a beteg rendelkezésére bocsátotta.

Kína

A kínaiak őskultúrája a gyógyítás ismereteit is magában foglalta. Gyógyászatukra mi sem jellemzőbb, mint hogy a himlő elleni védekezés kezdeti módszerét az un. variolizációt kezdték alkalmazni. Ismerték a diétás étkezés jelentőségét, a napfürdő, a víz, a gyógytorna szervezetet erősítő szerepét. Számos növényi gyógyszer mellett különféle állati eredetű szereket is alkalmaztak (pl. állati máj, velő, tigris vére, kígyóbőr). Voltak érzéstelenítő, kábító tulajdonságú gyógyszerek is (pl. mandagóra, az ópium, a hasis). E szereket nemcsak a fájdalmak csillapítására, hanem műtéti narkotizálásra is használták, ugyanis mellkasi és hasi műtéteket is végeztek. A vallási tilalom miatt azonban a kínai sebészet sem fejlődött az egykori vallási felfogás szerint nem egyesülhet a másvilágon őseivel az, akinek nincs meg az egész teste, a boncolást is. Ez okozta aztán azt, hogy az orvosoknak nem volt kellő anatómiai tudásuk, nem ismerték a nem látható belső szerveket.

A kínai gyógyászat egyik sajátos és ősidők óta még ma is használatos gyógyító eljárása az un. akupunktúra. Vékony, sokszor aranyozott fém- vagy csontból készült tűvel végezték a beteg testet meghatározott helyen megszúrták. Számos egykori és újabb keletű rajz és leírás jelöli meg azt a majdnem négyszázra tehető meghatározott pontot az emberi testen, ahol az akupunktúrát végző kínai orvosnak meghatározott mélységbe kell beszúrnai a tűt. Minden betegségnek megvan a pontos „feltérképezett” akupunktúrás helye, de ezek boncolás hiányában csak hosszú tapasztalatok után, empirikusan úton alakulhattak ki. Ez a gyógyító eljárás az orvos részéről rendkívüli figyelmet, gyakorlatot- a beteg részéről pedig a fájdalom türelmes elviselését követeli meg. Az a körülmény, hogy az akupunktúra hatásának mechanizmusa nem tisztázott, önmagában nem jelenthet negatív állásfoglalást, hiszen számos nagy hatóerejű gyógyszernek pontos hatásmódja sem tisztázott. Egyes vélemények szerint az akupunktúra a szervezet megzavart vér- és nedvkeringést állítja helyre, elképzelhető az is, hogy egyes idegek közvetlen ingerlésével fejt ki a hatását.

Kórizs József
gyógyszerész

KERTI TÖRPE

A fűszerek tárolása és adagolása

Ha lehetséges, a főzéshez mindig friss fűszert használjuk, mert így alkotóelemei jobban ki tudják fejteni hatásukat. A sárgult fonnyadt növények vitamintartalma, így tápértéke is kisebb. Ha lehet, csak annyit vágjunk fel, amennyi a főzéshez elegendő. A könnyen romló zöld növényeket, mint a vágott virágot, szárával együtt – több napig eltarthatjuk. Folyóvízzel leöblítjük, a közte maradó vizet kirázzuk belőle, majd nájlonzacskóba téve, a hűtőszekrény fűszertartójában tároljuk a felhasználásig. A megtisztított gyökereket ugyanígy tárolhatjuk, csak közvetlenül a fogyasztás előtt aprítsuk fel, mert a fény és levegő csökkenti a táp- és íz értéküket. Felvágásukhoz éles rozsdamentes kést, nedvesített és lecsurgatott deszkalapot, vagy műanyag lapot használjunk, mert a vágáskor az értékes növényi nedvekben veszteség keletkezik. Ha a friss fűszernövényt tárolási célból szárítani akarjuk, árnyékos, szellős, pormentes helyre tegyük. A száradást időnként ellenőrizzük, mert a megszáradt növény a rossz időjárás következtében a nagyobb páratartalmú levegőből ismét átnedvesedhet, porosodhat, ez rontja a minőségét, esetleg rothadás is bekövetkezhet. A

száraz növény száradási foka akkor jó, ha a növény jellegzetes színét, illatát megőrizte és ujjaink között könnyen szétmorzsolható. Az így szárított növényeket tülzacskóban, száraz, szellős helyen, felakasztva tároljuk. Nyers fűszernövényeket, gyökérzöldeket – téli tárolásra, tisztára meszelt száraz, szellőztethető, fagymentes, de hűvös pincében, kamrában átválogatott, hibátlan, tiszta, de nem mosott – a belső szívlevelei kivételével – levélzetétől megfosztott növény alkalmas. Az így előkészített növényeket 6–8 cm homokra rakjuk, addig rétegezzük, míg az utolsó sor gyökérzöldeket is homokkal betakarjuk. Időnként ellenőrizzük, és ha romlást észlelünk – az egészet át kell válogatni. Nyers (félérett) paradicsomot a fagyok beállta előtt leszedjük, mert ablak közé rakva beérik, fogyaszthatóvá válik. Esetleg savanyúságként is eltehető. Érett paradicsomot, paprikát, zöltség- és zellerzöldet megmossuk, lecsepegtetjük a vizet, és 24 órán belül lefagyaszttjuk. Fagyott állapotban, vagy a felengedés után azonnal felhasználjuk. Fűszereket száraz állapotban, egymástól is elkülönítve, jól zárható, fénytől is védett dobozokban

tároljuk. A durvára őrölt fűszer tovább tartja meg aromáját, de főzéskor őröljük meg, így az aromáját, illatát és ízanyagokat jobban ki tudja fejteni, ezzel kevesebb fűszer felhasználásával is elérjük a kívánt hatást.

A fűszerek pontos adagolását nem lehet megszabni, minden fűszernek megvan a különös sajátossága, amely eldönti, hogyan kell, vagy szabad felhasználni. Mindenkinek a saját és családja ízlése, esetleg diétája szerint kell a fűszerek közül válogatni, mennyiségét meghatározni. Alapelve, hogy mindig az étel ízét emeljük ki a fűszerezéssel, ezért kezdetben csak kevesebb fűszert használunk. Sok olyan fűszer van, amit nem kell az étellel együtt főzni, csak a már majdnem készételbe tesszük, és többször megkóstoljuk. A helyes fűszerezés a konyhaművészet komoly próbája. Csak az tudja az ételeket megfelelően fűszerezni, akinek a főzésben és a fűszerezésben is egyaránt megvan a kellő gyakorlata. Néhány fűszernek az a feladata, hogy a kellemetlen szagokat eltüntesse, vagy az erős ízeket gyengítse, ilyenkor kissé több fűszert használhatunk. (pl: a bélszag eltüntetése miatt az egybesütött liba, kacs, tyúk hasüregét majoránnával bedörzsöljük, majd csokorba kötött petrezselyem-zöldet helyezünk el benne.) Ugyancsak több fűszert használunk a hidegen fogyasztott ételekhez is. Vigyázzunk azonban arra, hogy az utólag az ételre szórt fűszerek egyenletesen és finomra darálva kerüljenek az ételbe.

MIT, MIVEL?

"A FÜSZEREK BIRODALMÁBAN"

MÁRTÁSOK (szószok és öntetek)

A történelemben, nem kell messzebbre visszamenni, mint a római kor, mert itt megtalálhatjuk, Marcus Gavius Apicius-t, (nem kötelező megjegyezni, csak a hitelesség kedvéért) az első szakácskönyv íróját, aki a szószokról, vagyis 138 mártásról beszámolt, említénem csak a római korból való velőmártást. Sajnos a prúd és puritán középkori kereszténység sok dolgot megsemmisített a rómaiak pazarló életmódjából, de ma nyomokban a furcsa ínycsiksegek fennmaradtak a francia konyha remekeiként. Ma a francia mártásokon kívül híresek a hollandiai, kínai, angol, olasz, hogy ne soroljam fel az utolsó kétszáz év összes létező és nem létező országának és népének nevét.

Ne hagyjuk ki, hogy Mátyás király asztalánál, mindig volt mártás, és csak a király tudott olyan elegánsan enni, hogy nem maszatolta össze még a kezét sem (mivel kézzel ettek).

Ne értsenek félre a mártás nem egy önálló étel, de egy kitűnő falatot, egy fenomenális hideg, vagy meleg hússzeletet istenivé tud varázsolni. A mártások sokoldalúságát még az édesiparban a kalácsok elkészítésénél is megtalálhatjuk (sodók).

Az olaszoknál a pastasciuttát (tésztát) még mindig 138 féle sugoval (szósszal, mártással) ízesítik.

Volt egy érdekes eset. Egy nagyon jó konyhájú étteremben egy kedélyes társaság, mivel jóban volt a tulajdonossal és főleg a személyzettel, úgy döntött éjfél után három

órákor (tehát még elég korán), hogy enni kellene már valamit.

A szakács meg is kérdezte, hogy mit kívánnánk, mire én csak pecsenyészírből mártott kenyeret kívántam. Nem egyeztettem bele, mivel ez az Ő

egyik legnagyobb kincse. Erre én azt mondtam, ha már annyi finom hússal kínál, legyen rá egy speciális, de nagyon egyszerű öntet. Tűzhely mellé álltunk, majd megdézsmáltuk a féltett pecsenyészírt, felmelegítettük, adtunk hozzá étkezési keményítőt (gustint), majd úgy találmra öntöttünk hozzá őszibaracklevet (de lehetett volna más gyümölcs is), tejszínt, fehérbort, majd fűszereztük fahéjjal, szegfűszeggel, citromfűvel, mentával, sóztuk, cukroztuk, egy kis citromlével megvadítottuk... közben kóstolgattuk, majd ráadtuk az áment. A többiek ámuldoztak a szakács mosolygott, de a végén nem maradt belőle egy csepp sem. Ez lett a ház titkos mártása.

Próbálkozzanak Önök is!

szerm.

Lóvásár (befejező rész)

Nem is lett volna semmi baj, ha nem ugrottam volna rá egy futball nagyságú keményre fagyott fűrészporsomóra. De, úgy sikerült, hogy ráugrottam. Egy nagy csattanás hallatszott, a jobb lábamba belehasított az éles fájdalom és a jobb lábam sarka előre nézett, a csizmám feje meg hátra fordult. Tudtam: eltörött a láb-szárcsontom! A lovaglós tanárom rögtön ott termett mellettem, késért, bicskáért kiáltott, repült is rögtön néhány felénk. Felhasította a csizmám varrását, és csendben mondta: ez eltörött, majd hangosan kiáltott az ajtóban ácsorgó altisztek felé: - Mentőt!

Katonai kórház, gipszcsizma, de harmadnap visszakértem magam az

egységembe-osztályomba, mert félem, lemaradok a tanulásban, de a vizsgák – tudtam, várnak ránk (!) a tanév végén, és aki nem rakja le az összes vizsgákat, nem lehet tartalékos állatorvosi katonatiszt, nem egy évet tölt a hadseregben, hanem kettőt! Ezért iparkodtam vissza a tanterem-

be. Öthét múlva engedély kértem, hogy részt vehessek a lovaglós órákon is. Nevetve kérdezte a tanárom: - Gipszcsizmával, hogy fogsz lovagolni? Mondtam, a jobb kengyelemet majd felhúzem, bízza rám! – Hát, ha fel tudsz kapaszkodni a nyeregbe, én nem bánom, de a saját felelősségedre teszed! A Vámpírom mintha tudta volna, jámboran állt még „felszálltam”, és „rendesen” viselkedett. Ennyit a lábtörésről. Összeforrt, rendbe jött és most öregségemre saját meteorológiai állomással rendelkezem: az egykor törött lábam előre jelzi az időváltozást.

Molnár Károly

T R E N D I

5 újdonság a 2010-es őszi-téli divatban

Az idei őszi már augusztus végén beköszöntött, nem halogathatjuk tovább, hogy megmutassuk, mi az öt változás a színek, formák, anyagok, kiegészítők terén. Lista.

A télváró időszak trendjeit, már több mint fél éve meghatározták a nagy divatházak. Idén olyan irányvonalak valósulnak meg a hideg szezonban, amelyek közül bármelyikünk választani tud magának, ugyanis annyira sokszínű. Ezek közül mutatunk meg most öt újdonságot.

Színek

Ha már a sokszínűség szóba került, végre egyértelműen kijelenthetjük, hogy a 2010-es őszi és tél igazán színes lesz. Legalábbis a tervezők asztaláról számtalan élénk szín került be az őszi/téli kollekciókba. YSL kiegészítői, a középkategóriás Mango ruhadarabok, a Louis Vuittonnál megjelent Marc Jacobs ruhák, mind-mind színesek, a kanári sárgától a kármín pirosra át a természetes púder színig minden jelen lesz. Végre az igazi trendkövetők feldobják majd a téli szürkeséget.

Anyagok

Kelmék tekintetében ez a szezon abszolút megengedő. A selyem és a muszlin, a lágy esésű szövetek megjelenése a téli divatkollekcióban biztosan nem a praktikussági szempontoknak igyekszik megfelelni. Ezek a vékony, lágy anyagok leginkább kiegészítőkben – sálak, kendők – jelent meg eddig a hideg évszakokra tervezett ruhák mellett, viszont idén a lengő muszlinruha, a fényes selyemszoknya trendszerűen jelenik meg a szörme alatt. Ezek mellett a kelmék mellett a nagy, kötött gyapjú kabátok, pelerinek, ponchók természetes színekben lesznek jelen. A kontraszt éles, meg kell szoknunk.

Korok

Mint minden évben, 2010-ben is visszanyúltak egy korábbi stílusirányzathoz a divatvilág tervezői. Idén az ötvenes évek szabásvonalai, mintái, színei jelennek meg a legtöbb női

kollekcióba. Érdemes megnézni Marc Jacobs terveit, amelyek a Louis Vuittonnál jelentek meg: extra nőies darabjai a század közepi amerikai stílusát idézi, ha valaki ismeri a Reklámőrültek (Mad Men) című sorozatot, könnyedén felismeri azokat a tipikus ismertető jegyeket, amiket ez a kor hozott. A ruhák kiemelik az alakot, a hangsúly a mell, a derék és a csípő vonalán van, a lábakat nem mutatják meg teljes egészében, de amit igen, azt szuper nyúláknak állítják be, még hozzá extra magas sarkakkal.

Formák

A szabások is többfélék lesznek az idei szezonban. Ne lepődjünk meg, ha hol lebernyegekre öltözött nőket, hol pedig a test vonalát követő ruhákba bújtatott csajokat látunk felbukkanni ugyanabban az évszakban, városban, közegben. A militáns szerkók, az etno stílus (a retro és az etno keveredés) és a férfi kellékek (zakó, kalap, szövetnadrág) mind-mind jelen lesznek idén ősszel és télen, viszont ezeket keverni is lehet, hiszen nem egy nagy divatház kifutóján láthattunk olyan szettekkel az őszi kollekciókban, amelyekben ötvözték a lágy esésű anyagokat a feszes vászonnal, óriási szörme kiegészítőkkel. Mindent szabad.

Kiegészítők

Nagyon érdekes, hogy a nyolcvanas évek műanyagot idéző anyagai, színei le is futottak egy-két szezon alatt. Több divatszakértő is említi a válság hatását a 2010-es őszi/téli kollekciójával kapcsolatban. Egyesek kifejezetten hangsúlyozták, hogy a stylistok, tervezők valójában azért igyekeznek visszatérni a természetes anyagokhoz, hogy azokat a környezetünkben, kvázi a természet ajándékaként legyenek beszerezhetőek. Emiatt megjelenik a csont, a szőr, a bőr és a természet színeiben pompázó gyapjú is az öltözékekben.

Forrás: <http://borsa.hu>
Fekete Tímea

F E C S K E T O L L

A NYÁR MESSZIRE UTAZOTT

Már megint sárban lábnyomok,
már megint korán jött alkonyok.
A Föld testét meleg alomba bugyolálják
a ködbe veszett fák s gondolatok.

Már megint didergős alakok,
már megint deres hajnalok.
Az érzélem világa homályban imbolyog.

Még délben fényével kápráztat,
még meleget ígér, de már nem ad.
A Nap egy időre vastag paplanfelhő
mögött alhat.

Még érzem a nyár mennyire áthatott,
még újra várva várt tavaszt álmodok.
Ám az ősz konokul halott tarkaságba bújtatott.

Bácsi (Vajda) Sára

KEZDET

Lángolva lobban bennem a gondolat,
mindent elsöpör egy őrült fordulat,
nem engedhetem tovább,
hogy elmém, zsarnokom legyen.
Nem, többé nem engedem!
Egy őrült diktátor szemével néz,
folyton csak a szenvedést látja.
Az édes illatok, a pezsgő színek,
az élénk élet, a lebbenő boldogság,
semmit sem ér neki.
Őrült zsarnok ki rám telepedett,
és nem enged szabadulnom a szürkületből.
Folyton egy fekete fátyolon keresztül néz,
nem érinti meg a boldogság a kedvét.
Nem enged semmi jót áthatolni burkán,
a szépség és jószág számára csak képzelet,
illúzió, minden csak őrült illúzió,
Az élet folytonos képzelgések hada.
Folyton próbálunk kiutat keresni,
de én rájöttem, hogy nem kell menekülni,
fejést kell ugrani!

Verbászi Hajnalka

ELREJTETT KINCS

Hosszú évek múltak,
az idő elszállt, mint a madár.
Még most is kutatom a múltat;
-Talán engem is valaki vár?

A világ sötét és gonosz,
nem nyújt vigaszt nekünk,
a csalódás bánatot okoz:
-Ki tudja mi lesz velünk?

De soha ne add fel a harcot,
és szíved mélyébe tekints,
akkor majd újra mosolyog arcod,
mert abban van az igaz kincs.

Ezt a kincset nem látja senki,
csak az, aki lát lelkével,
őrizd meg annak, ki tud szeretni,
másoktól pedig rejtse el.

Szeretettel from neked a verset,
minden szava hozzád szól,
és mindent, mi fontos neked,
rejtse el szívedben, s őrizd meg jól.

Számomra a barátság nagyon fontos,
és nem a külső, hanem a lélek,
mikor ezt olvasod, rám gondolt
és akkor hidd el szebb lesz az élet.

(Raičević Majo)

ANYAKÖNYVI HÍREK

Elhunytak

Miranović Blagoje-Blažo október 30, 84 évében
Ifj. Fehér Lajos október 31, 23 évében
Id. Fehér György november 7, 79 évében
Erdélyi József november 7, 66 évében

Újszülöttek

Szabó László és Brigitta kisfiuk **László**
Újvári Attila és Emese kisfiuk **Attila**

Az anyakönyvi hírek adatait a helyi orvosi rendelőből, az anyakönyvvezetői irodából, valamint a "Tiho" temetkezési vállalatától kaptuk.

Fecske. Kiadja a Zöld Dombok környezet - és közösségfejlesztési szervezet, Bácsfeketehegy, JNA 24. Tel/fax: 024/739-063.

E-mail: feketicsifecske@gmail.com Folyószámlaszám: 310-8659-38. www.feketics.com

Tördelés: Bácsi Róbert. Munkatársak voltak: Bácsi (Vajda) Sára, Bíró Csaba, Bordás Katalin, Bojtos Irén, Bertók Z. Tatjana, Fekete Tímea, Dr. Kerekes József, Lódi Andrea, Molnár Károly, Orosz Attila, Papp Julianna, Pál Károly, Sárándi István, Szukola Béla, Sztits Angéla, Tóth János, Juhász Attila. Készült Szabadkán a Grafoprodukt nyomdában 2010. november.

СР - Каталогизација у публикацији
Библиотека Матице српске, Нови Сад
659.3 (497.113)

FECSKE: bácsfeketehegy havilap / szerkesztő Bácsi Róbert.
- I. évf., sz. (2004) - Bácsfeketehegy: Zöld Dombok környezet- és
közösségfejlesztési szervezet, 2004. - Illusz.: 30 cm

Mesečno.

ISSN 2217-3706

COBISS.SR-ID 201634567

5. Záporka vers-és prózamondó találkozó

